

волство, кой-то съз свое-то състояниe подпълзне, кой-то свое-то достойнство и чистота-та на истината непознава, и кой-то всичко-то си щастие полага въ угощението плотско. Отъ тамо съз и догажда, да нѣкоги изъ отчаянїя сами себѣ смърть задаватъ (убиватса), зато, що нѣмогатъ да съз више наслаждаватъ съ добрины-те, що съ имали, па съ ги изгубили.

За всако добро дѣло слѣдуватъ и добры слѣдства и приносватъ голѣмъ радостъ на сърдце-то ни. И не само що ны съ блаженъ чувства исполняватъ, чи сме Божи чеда; и чи ны, като тозъ земный животъ преславаме, друго по добро щастие очекува въ вѣчно-то блаженство; но още иматъ го нѣкой путь и сило втеченїе по тукашни-те наши отношенїя. Да ли, кой-то е човѣкъ почтенъ, кой-то е човѣколюбецъ, кой-то е миролюбецъ и кротакъ Христіанинъ, не любатъ сички, кой-то го познаватъ? Ако го постигне нѣкакво нещастие: сички отзъ все сърдце дѣлатъ негово-то нещастие. Секий е готовъ да помогне на оногова, кой-то е другии путь салъ на други-те помагалъ. — Кой неще да почита онаж домакинъ и майкъ, коѧ-то съза свой-та кѫщи добро грыжи, при коѭ-то сички-те кѫщи работи уредно върватъ и коѧ-то въ място преки речи, съ секиро любовно поступа? Кой неще да тъкъ уважава, като та съ свой-ата собственый примѣръ учи дѣца-та и на добродѣтель; неиж, коѧ-то и съ млады-те си умѣе да бѣди сладкорѣчика, безъ да съз понизи; коѧ-то е камъ сусѣдни-те и познати-те лица преучтива и искрена и коѧ-то съз при всички-те си добродѣтели безъ всакое притворство смирява тамо, гдѣ бъ толко други, Богъ знае, какъ желили да съз светлата?